

ฉัน...ก็เป็นคนเหมือนกัน

สาวคนนี้เป็นหัวหน้าพยาบาลวิชาชีพ แผนกผู้ป่วยนอก แม้วัยเธอจะย่างเข้า ๓๗ ปี แต่ดูยังสดใสอ่อนกว่าวัย คงเพราะเธอมีไอคิวและอีคิว อ่อนหวานร่าเริงเป็นบุคลิกประจำตัว หลายครั้งที่คนไข้ออกปากชมว่า“มาได้ฟังคำทักทายหรือคำแนะนำต่างๆ จากคุณหมอ เสาวโรคที่เป็นก็หายไปตั้งครึ่งแล้วละ” หมอเสาว...ยังรับงานดูแลให้คำปรึกษาผู้ป่วยโรคเอดส์และในกลุ่มผู้ติดเชื้อเสปติดอีกด้วยทุกวันเธอจึงมีงานทำอย่างต่อเนื่อง สนุกกับการทำงานจนเต็มเวลาหรือทำงานเลยเวลาของราชการ ก็มีตั้งบ่อยครั้ง

อ้อย คนใช้สาววัยสามสิบกว่า ตัวเล็กผิวดำดูท่าทีเหนื่อยหน่ายและเศร้าซึม ลูกเดินเข้ามานั่งเก้าอี้ข้างโต๊ะหน้าห้องตรวจโรคเมื่อพยาบาลเรียกชื่อ เพื่อจะวัดปรอทวัดความดันและถามอาการก่อนส่งเข้าพบแพทย์

หมอเสาวดูประวัติคนไข้ อ้อยอยู่ในกลุ่มผู้ป่วยโรคเอดส์ จึงได้บอกให้เธอเดินตามไปอีกห้องหนึ่ง ซึ่งเป็นที่ให้คำปรึกษาปัญหาทุกอย่าง เป็นห้องกระจกมีม่านสีฟ้าปิดกั้นมิดชิด

“อ้อย เธอรู้หรือเปล่าว่ากำลังป่วยเป็นโรคอะไร?” คนป่วยนิ่งอึ้งไปชั่วขณะ

“รู้ตัวมาตั้งหลายเดือนแล้วค่ะคุณหมอแต่ฉันยังทำใจไม่ได้ค่ะ” หมอเสาวรู้สึกสบายใจที่คนไข้รู้ตัวว่าเป็นโรคร้าย มีหลายรายที่ไม่รู้ว่าตนเป็นโรคเอดส์ จะบอกหรือแนะนำอะไรจะต้องไม่เป็นการกดดันจนเกินเหตุ พยายามให้ยอมรับสภาพอาการของโรคร้ายที่กำลังจะเกิดขึ้น

“พอจะเล่าชีวิตครอบครัวของเธอให้หมอฟังบ้างได้ไหมป่วยเป็นโรคนี้ได้อย่างไรทางโรงพยาบาลจะเยียวยาช่วยเหลือตามโครงการ ผู้ป่วยจะได้รับสิทธิประโยชน์มากขึ้น” หมอเสาวซักถามเพื่อให้ผู้ป่วยได้ระบายความในใจคลายเครียด

“ฉันเป็นลูกกำพร้า พ่อตายจากไปตั้งแต่ยังเป็นเด็กฐานะฉันยากจนบ้านเสาะไม่เก้กัตันฝาแบบใบตองหลังคามุงด้วยหญ้าคา มีที่ดินอยู่แค่ครึ่งไร่ ฉันกับแม่อยู่กันสองคนตลอดมา

“หน้านาฉันกับแม่ออกไปรับจ้างปักดำนารับจ้างไปตลอดถึงฤดูเก็บเกี่ยวพอดกหน้าแล้งก็จะไปรับจ้างเก็บพริก บางวันก็จะไปรับจ้างร้อยใบยาสูบพอได้เงินมาซื้อข้าวปลาอาหารให้อิ่มท้องไปวันๆ

“พออายุได้สิบเก้าปีฉันก็แต่งงานสามีเป็นลูกคนจนมีพี่น้องหลายคน จึงเข้ามาอยู่ในบ้านของฉัน ชยันทำมาหากิน ยามว่างก็จะออกไปรับจ้างกับชาวบ้าน

“ฉันมีลูกชายคนหนึ่ง เพราะยากจนเราจึงคิดจะมีลูกเพียงคนเดียว ฉันจึงฉีดยาคุมต่อเนื่องตลอดมา

“เขาออกไปรับจ้างฉีดพ่นยาฆ่าแมลงในสวนพริกสวนใบยาสูบและในสวนผลไม้ของชาวบ้านอยู่ตลอดหนึ่งปี ได้เงินมาหลายพันแล้วเอาไปซื้อสังกะสีมามุงหลังคาบ้านแทนหญ้าคา

“หลายปีต่อมา เขามีอาการแน่นจุก ตาเหลือง มีก้อนแข็งที่ใต้ชายโครงด้านขวา ไปโรงพยาบาล หมอตรวจดูแล้วบอกว่าเขาเป็นตับแข็งแล้ว รักษาตัวได้ไม่ถึงสามเดือน ก็จากฉันไป

“ฉันตื่นรับจ้างหาเงินเลี้ยงลูกตามประสาจนเรื่อยมา

“เมื่อสี่ปีที่ผ่านมามีหนุ่มใหญ่วัยเดียวกับฉัน เป็นคนต่างหมู่บ้านมาตีสนิทขอแต่งงานด้วย ฉันก็เลยตกลงปลงใจแต่งงานกับเขาไม่คิดอะไรมาก

“สามีใหม่ที่น้องหลายคนฐานะยากจนเขามาอยู่ที่บ้านของฉัน ชยันเหมือนสามีคนแรก ทำงานรับจ้างทั่วไป รับงานก่อสร้างขุดดินแบกหาม ฉันไม่让他รับงานฉีดพ่นยาฆ่าแมลง เพราะฉันกลัวจะเป็นโรคตับแข็งเหมือนคนแรก

“เมื่อต้นปีที่แล้วเขาป่วยกระเสาะกระแสะ ท้องร่วงอยู่บ่อยๆ ลึนเป็นฝ้าขาว ผมร่วง เป็นหย่อมๆ น้ำหนักลดลงเรื่อยๆ ฉันพาไปโรงพยาบาล ที่จังหวัด หมอบอกว่ามีเชื้อโรคเอดส์ ฉันชักใช้จึงรู้ว่าติดโรคร้ายมาจากผู้หญิงขายตัว

“ฉันเสียใจมากที่เขารู้ตัวว่าเป็นโรคเอดส์ แล้วยังมาขอแต่งงานกับฉันอีก เหมือนจงใจฆ่าฉันให้ต้องตายไปด้วยโรคร้ายอีกคน

“แต่ก่อน แม้ฉันจะยากจนขาดเงินทองข้าวของบ้างก็ยังมีรู้สึกทุกข์ๆ สุขๆ ตามประสาไม่ต่างไปจากคนส่วนใหญ่ในสังคม

“แต่ทุกวันนี้ ฉันมีแต่ความทุกข์ เศร้าใจ เป็นห่วงลูกที่กำลังเรียน เป็นห่วงแม่ที่แก่เฒ่า หูตาเริ่มฝ้าฟาง

“และฉันทุกข์กังวลที่คนในสังคม ตั้งแต่เครือข่ายไปถึงผู้คนในหมู่บ้าน ต่างก็มีทำที่รังเกียจถอยห่างไม่อยากคบค้าสมาคมด้วย มีชาวบ้านหลายคนบอกเลิกจ้างฉันไปทำงานในสวนของเขา ลู่ทางทำมาหากินตีบตันลงไปทุกที” เธอสะอื้นให้น้ำตาแห่งความน้อยใจพรากลงอาบแก้ม

หมอเสาว์ยิ้มเป็นนัยของผู้มีอารมณ์ดี “อ้อยกำลังคิดว่า ผู้คนในสังคมเขารังเกียจเพราะอยู่ป่วยด้วยโรคนี้ บางทีอ้อยอาจจะคิดมากเกินไปก็ได้นะ

“ปกติผู้คนในสังคมต่างก็ตื่นรนเพื่อหาเงิน มาจับจ่ายซื้อปัจจัยบำรุงบำเรอตนเป็นเรื่องใหญ่ที่จะไปคิดสนใจคนอื่น ๆ นั้นคงไม่เท่าไรหรอกเขาจะมองคนอื่นแค่ตัวละครพอดูผ่านไปก็จบกันไป

“ยังมีหลายคนในสังคมที่รู้สึกสงสารเห็นใจ ผู้ป่วยเป็นโรคร้ายนี้ แต่ไม่รู้จักช่วยเหลืออย่างไรดีจึงจะลงตัว เพราะบางทีอาจกลายเป็นเจตนาดีที่แสนร้าย ก็เป็นไปได้

“สุขภาพใจเป็นเรื่องสำคัญที่สุด หากเราฉลาดรู้จักปล่อยวาง เข้าใจชีวิต ต่างก็เกิดมาใช้หนี้กรรมด้วยกันทุกคน ปล่อยวางความคิดที่ก่อให้เกิดทุกข์ได้ จะทำให้ร่างกายมีภูมิต้านทานโรคร้ายไข้เจ็บดูสดใสอ่อนกว่าวัยมากเลยล่ะ” .